

Проповед 229

Свидетелство, вяра, живот

Прочит: 1. Йоаново 5, 9 - 13

Скъпи братя и сестри,

Върху какви основи стоите? На какво се основават животът ви, битието ви, бъдещето ви? Често ние залагаме на неща от този свят - да имаме добро семейство, сигурна работа, образование, облаги, които всеки иска да има, като кола, жилище и все неща от този род. Когато обаче дойдат трудностите в живота, всички основи, които ни дава този живот, потъват бързо. Трябва ни нещо сигурно, нещо, на което да стъпим здраво, нещо, което въпреки всичко в този свят няма да пропадне. Ние чувстваме, че се нуждаем от сигурна основа в живота си, но често залагаме на погрешната и точно затова се проваляме. Един репортаж от Втората световна война разказва за последния германски самолет, напуснал обсадата на обкръжения от съветски войски Сталинград. Бил препълнен с тежко ранени войници. Преди да отлети, дошли още германски войници, които били по-леко ранени и искали да се качат на самолета, но вътре просто нямало място. Тогава те се хванали за самолета отвън, кой където можел да се хване - един за колесника, друг за дръжките на вратите, за крилата. Машината излетяла, но когато кацнала на германското летище, отвън нямало нито един от тези, които се били захванали за самолета. Те били отвезени от струята или били измръзнали от студа и паднали на земята. Спасили се само тези, които били вътре. Тази история ни напомня за Ноевия ковчег. Той бил единственото спасително място сред унищожителния потоп. Само тези, които били вътре, се спасили. Но и двете случки са илюстрации на Спасението, което Бог предлага на нас, грешните хора. Има само един Спасител и едно Спасение, една единствена сигурна основа, един единствен път към вечността. За разлика от самолета и Ноевия ковчег, при Спасителя има място за всеки един човек, стига да пожелае и да влезе навреме. Днешният текст не ни казва нещо по-различно - ние се нуждаем от Исус Христос и това е нещото, което Йоан иска да ни напомни - стъпете на сигурната основа, заложете на Спасителя. Тогава и само тогава имате шанс за Небесното царство.

1. Бог е свидетел. Имаме шанс за спасение. Това е първото, което ни казва Йоан в този пасаж. Ние можем да имаме сигурност в живота и надежда. Причината за тази сигурност е само една: това е Бог. ***“Ако приемаме свидетелството на човеците, свидетелството на Бога е по-важно; защото това, което Бог заявява, е, че Той е свидетелствал за Сина Си.”*** Бог ни е свидетел. Той свидетелства, Той гарантира за достоверността на Спасението и на Спасителя. В този свят ние вярваме на много неща, от най-елементарните до по-големите, доверяваме се на хората за какво ли не. Понякога дори не го забелязваме. Но ние се доверяваме на хората. Това наше доверие, или може би лековерие, се използва умело от хората, които ни управляват, за да дават чрез новини и реклами насока на мисленето ни. Апостол Йоан се опитва да ни каже: Замислете се на кого се доверявате и за какво се доверявате и ще разберете, че се доверявате на хората много повече, отколкото на Бога. Огледайте се и разберете, че всичко в този свят свидетелства за Бога - всяка тревичка и растение, всяко живо същество, всичко около нас свидетелства за Божието присъствие, за това че Той е началото и краят на този свят. Той осигурява на всеки един от нас всичко, което ни е нужно. Бог ни свидетелства за Своя

син. В посланието към Римляните 8, 19 е записано: **“Защото творението с усърдно очакване копнее да види откриването ни като Божии синове.”** Бог е заложил копнежа към Спасението във Творението и това е свидетелство за нас, а имаме още и Писанието, и свидетелството на Светия Дух. Бог използва много начини да свидетелства и, за всеки един човек, те могат да бъдат различни. Важно е да запомним: Бог свидетелства, Той е гарантът за извършеното на кръста от Исус Христос; Бог е причината да можем да се надяваме и да знаем, че можем да бъдем спасени, стига да пожелаем.

2. Вярата. Какъв е начинът да получим и разберем свидетелството на Бога? Отговорът е категоричен и ясен: **“Който вярва в Божия Син, има това свидетелство в себе си; който не вярва на Бога, направил Го е лъжец, защото не е повярвал на свидетелството, което Бог е свидетелствал за Своя Син.”** В този стих апостолът много ясно казва: Ние трябва да направим избор по отношение на вярата. Вижте колко важен е този избор – ние можем да повярваме в Божия Син или не. Този избор обаче има последствия за всеки един от нас. Повярвате ли в Божия Син, ще имате свидетелството на Бога вътре в себе си. Повярвате ли в Исус, ще получите Някой, Който да живее вътре във вас и ви дава увереността, че сте тръгнали по правилния път. Бог ни дава Светия си Дух, за да помним и да разбираме, че Исус е Светият Божий Син; Светият Дух дава увереност на вярата ни и духовен растеж. Важно е да повярваме в Бога. Направим ли тази стъпка, Бог ще ни отвори широко вратата за Небесното царство. Ще ни даде и Светия си Дух, който да ни напътства по пътя ни към Него. Има обаче и друг избор. Ние можем да изберем пътя на този свят. Ние можем да изберем или Бога, или мамона. И тук този стих не ни казва нещо по-различно: **“който не вярва на Бога, направил Го е лъжец, защото не е повярвал на свидетелството, което Бог е свидетелствал за Своя Син.”** Там, където ние отхвърлим свидетелството на Бога, ние се превръщаме в лъжци. Не само това, но и превръщаме Бога в лъжец. Някой може да каже: Добре де, как ще превърна Бога в лъжец, не е ли въпрос за избор това в какво ще вярвам. Не е, защото независимо какво избираме, ние свидетелстваме за избора си. Когато повярваме в Бога, ние сме призвани да свидетелстваме за вярата си. Когато не вярваме и отхвърляме вярата в Бога, тогава това също е свидетелство. И ако ние вярваме в една лъжа, то правим този, който казва истината, в случая Бог, лъжец. Всеки, който отхвърля Бога и вярата в Него, Го прави лъжец. Всъщност, когато говорим за вяра в Бога, думите в оригиналния текст имат предвид нещо много по-силно. Да вярваш в Христос означава да Му предадеш целия си живот и да Го следваш. Това означава вярата в Христос, не просто декларация на морални ценности и на принадлежност. Вярата в Исус Христос, насърчавана и утвърждавана чрез Светия дух, е начин на живот. Трябва да запомним – ако приемем свидетелството на Бога за Исус Христос, ние приемаме в себе си Светия Дух и започваме да живеем нов живот - живот, който свидетелства за вярата ни във всеки един момент. Ако от друга страна отхвърляме това свидетелство, превръщаме Бога в лъжец.

3. Свидетелството. Какво е това свидетелство за което говорим? **“И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот и че този живот е в Неговия Син.”** Свидетелството е, че Бог ни е дал вечен живот. Няма по-голямо свидетелство от това, че Бог даде своя Единороден Син, за да не погине нито един, но да има вечен живот. Най-голямото свидетелство е това, което Бог е направил за нас. Никой няма по-голяма любов от тази да даде живота си за приятелите си. Най-голямото свидетелство е, че Исус Христос е дал живота си за нас. Това свидетелство може да бъде разбрано само чрез Исус Христос. Чрез Него Бог разкрива нещата, които принадлежат на идния свят. Чрез Исус Христос ние можем да вкусим частица от бъдещия живот, да усетим в малка степен това, което ще получим в бъдещия свят, чрез Него ние можем да се докоснем до това, което ще

получим. Много хора, казват: Няма Бог, няма вечен живот, животът ни на тази земя завършва в нищото. Ние се чувстваме притеснени от такива изявления, но нямаме основания, защото имаме свидетелството на Духа вътре в себе си. Веднъж попитали Конфуций: Учителю, какво нещо е смъртта? Мъдрецът отговорил: "Сине мой, как да ти кажа какво нещо е смъртта, когато все още не зная какво нещо е животът?" Само Един Единствен знае какво нещо е животът и това е Исус Христос. Той знае какво е животът, знае какво е и смъртта и ние можем да научим това от Него, защото само Той ни казва: ***"Аз съм възкресението и животът. Който вярва в Мен, макар и да умре, ще живее. Никой, който вярва в Мен, няма да умре вовеки"*** (Йоан 11, 25 - 26). Бог ни е дал вечен живот и този вечен живот е в Исус Христос.

4. Животът. Това е следващото, което ни обещава този текст. Свидетелството е, че имаме този живот. Какъв обаче е този живот, за който става дума тук? Той има само едно ясно изразено качество – този живот е вечен. ***"И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот и че този живот е в Неговия Син. Който има Сина, има този живот; който няма Божия Син, няма този живот."*** Какво означава един живот да е вечен? Мисля че ние, хората, въобще не разбираме какво означава вечността. Ние живеем в един свят, на който Бог е поставил граници, един живот, който е ограничен, дори живеем в общество, което си е поставило граници и ограничения. Ние, хората, въобще не можем да разберем какво означава безкрайността и не можем да разберем какво е вечността. Ние можем да се опитаме да си го представим. Вечността не може да се събере в нашите представи. Веднъж една журналистка запитала Алберт Айнщайн каква е разликата между време и вечност. На този въпрос ученият добродушно отговорил: Дори да имах време да ви обясня тази разлика, ще ви трябва цяла вечност, за да я разберете. Ние не можем да разберем вечността, но въпреки това се стремим към нея, защото (Еклесиаст 3:11): ***"Той е направил всяко нещо хубаво на времето му; положил е и вечността в тяхното сърце, без обаче да може човек да издири отначало докрай делото, което е направил Бог."*** Вечността е в сърцата ни, но ние не можем да я разберем. Бог иска да ни подари този живот, на нас ни остава само да го приемем и да го вземем. Единственото условие е да приемем Исус Христос. Условието е съвсем ясно поставено: ***"Който има Сина, има този живот; който няма Божия Син, няма този живот."*** Ако имаме сина, имаме този живот. Не кой да е живот, а един точно определен – този живот. Бог е пратил Сина си само с тази цел – да имаме вечния живот. Трябва да запомним това – ***Исус Христос*** е дошъл на тази земя, не за да опита как живеем, да е просто сред нас, хората, не за да си направи екскурзия на тази земя, а за да ни спаси, за да ни даде вечен живот. Това е нещо, което трябва да кажем много ясно. Исус Христос, дойде на тази земя, живя сред нас, пожертва живота си на Голготския кръст и възкръсна, с една единствена цел: за да имаме вечен живот (Йоан 10, 28): ***"И аз им давам вечен живот; и те никога няма да загинат и никой няма да ги грабне от ръката Ми."*** Исус ни дава вечен живот, въпреки че не го разбираме. Ние само знаем, че се нуждаем от този живот. Исус не ни е приготвил какъв да е живот, а много специален (Йоан 10, 10б): ***"Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно."*** Бог ни дава изобилен живот. Запомнете го: ние получаваме живот, който е изобилен, на тази земя и за цялата вечност. Но само чрез Исус. Приеми Исус и ще имаш отговор на всички копнежи и стремежи на сърцето си, защото главният стремеж на човешкото сърце не е да притежава успехи в този свят, а е да живее вечно. Всичко, което ни заобикаля в този свят, е свързано с този стремеж - и реклами, и предлагане; истинският живот, обаче, е само на едно място: при Исус Христос. Единственото условие е да отворим вратите на сърцата си и да Го приемем. Тези врати, на които Той между другото стои и хлопа (Откровение 3:20): ***"Ето, стоя на вратата и хлопам; ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза"***

при него и ще вечерям с него, и той с Мене.” Ако все още не сте го направили, отворете Му, и тогава Бог ще влезе във вашия живот и ще имате вечен живот. Поискате ли, ще го получите. Бог иска да се спаси всеки един човек.

5. Увереност. Не на последно място, Йоан ни казва, че е написал всичко това с една точно определена цел: *“Това писах на вас, които вярвате в името на Божия Син, за да знаете, че имате вечен живот и да вярвате в името на Божия Син.”* Целта на Йоан е ясна. Той не само иска да покаже на хората от този свят, че единствената надежда е Исус Христос, но и да даде увереност на хората от църквите, че пътят, който сме поели, е верният. Това насърчение е необходимо. Понякога в живота си на вярващи хора ние се разочароваме от много неща. Разбира се, ние се разочароваме предимно от хората в църквите, но това рефлектира и върху вярата и отношенията ни с Бога. Всичко, което апостол Йоан е написал, има за цел да държи вярващите при Исус. Насърчете се, казва Йоан; тези думи имат тази цел. Исус Христос е жив, Той е надеждата. Чрез Него ние не просто се надяваме да имаме вечен живот, а знаем, че имаме такъв. Живейте с тази увереност и това знание. Исус е единствената надежда на този свят. Не губете тази увереност, живейте с нея и животът ви ще изглежда по различен начин.

6. Заключение. Бог толкова много ни обича, че сам залага авторитета Си и Се явява като гарант на делото на Исус. За да приемем това дело е необходимо просто да повярваме; въоръжени с вярата, ние можем да приемем свидетелството в сърцето си. Повярваме ли, Бог изпраща Светия Си Дух, за да ни дава сигурност и увереност на вярата. Вярата ни в Исус Христос носи плод и това е вечен и изобилен живот, който променя всичко не само след смъртта, но и на този свят. Като знаете всичко това, не губете увереност и се хванете здраво за Бога; чрез Неговия Син имаме Спасението, чрез Неговия Свети Дух имаме водителството. Бог иска да ни заведе до обиталищата, които е приготвил за нас, нека да вървим с увереност към тях. И Бог ще ни благослови. Амин.